

EWANGELIA (Mk 12, 41-44)

Jezus, usiadłszy naprzeciw skarbony, przypatrywał się, jak tłum wrzucał drobne pieniądze do skarbony. Wielu bogatych wrzucało wiele. Przyszła też jedna uboga wdowa i wrzuciła dwa pieniążki, czyli jeden grosz.

Wtedy przywołał swoich uczniów i rzekł do nich: «Zaprawdę, powiadam wam: Ta uboga wdowa wrzuciła najwięcej ze wszystkich, którzy kładli do skarbony. Wszyscy bowiem wrzucali z tego, co im zbywało; ona zaś ze swego niedostatku wrzuciła wszystko, co miała na swe utrzymanie».

„DZIENNICZEK” ŚW. SIOSTRY FAUSTYNY (Dz. 55, 162, 795)

Innym razem powiedział mi sp[owiednik]: Postępuj wobec Boga jak wdowa ewangeliczna, która chociaż drobny pieniąż włożyła do skarbony - zaważył więcej u Boga niż innych wielkie ofiary.

Akt strzelisty: Wszystko dla Jezusa.

Staram [się], aby we wszystkim spełnić wolę Bożą, nie pragnę więcej wyzdrowienia niż śmierci, jestem zupełnie zdana na Jego nieskończone miłosierdzie i jak dziecię małe żyję w największym spokoju; staram się tylko o to, aby miłość moja ku Niemu była coraz głębsza i czystsza, by być rozkoszą dla Jego Boskiego spojrzenia...

- ➔ Jezus patrzy w głąb mojego serca i widzi w każdy mój wysiłek, każde poruszenie mojego serca.
- ➔ Czy pamiętam o tym w mojej codzienności i staram się czynić wszystko dla Jezusa, by być rozkoszą dla Jego Boskiego spojrzenia, tak, jak tego pragnęła św. Faustyna?
- ➔ Będę prosił Ducha Świętego, by rozpałał moje serce w miłowaniu Jezusa i czynienia wszystkiego na chwałę Bożą.